

Prima instanță: I. Bulhac
Instanța de apel: M. Guzun, A. Doga, A. Nogai

2ra- 1796/15

D E C I Z I E

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecători – Dumitru Mardari, Tamara Chișca-Doneva

Elena Covalenco, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către Cepraga Vitalie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Iovu Ala
împotriva lui Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de Cepraga Vitalie și menținută hotărîrea Judecătoriei
Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 24 februarie 2014, Iovu Ala a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 20 iulie 2012, pîrîta
Cepraga Natalia a împrumutat de la reclamanta Iovu Ala, suma de 6580 euro, cu
condiția de restituire a sumei respective în termen de 1 an, adică pînă la 20 iulie
2013, conform înțelegerii și cerinței lui Iovu Ala, cerințe acceptate de către
Cepraga Natalia.

Mai indică reclamanta că, suma dată a fost împrumutată de către pîrîți în
vederea achitării creditului la Banca Comercială Română, credit care a fost luat
de către ei în vederea achitării apartamentului ce l-au procurat cu drept de
proprietate al ambilor soți.

Reclamanta afirmă că, la expirarea termenului de îndeplinire a obligației de
restituire a sumei împrumutate, pîrîta Cepraga Natalia, s-a eschivat de la
executarea obligației contractuale, fapt care a determinat-o să recurgă la încasarea
pe cale judiciară a sumei enunțate.

Respectiv, reclamanta invocă că în baza împrumutului confirmat prin
recipisa din 20 iulie 2012, pîrîta Cepraga Natalia, trebuia să-i restituie, la 20 iulie
2013, suma împrumutată de 6580 euro.

Totodată, reclamanta, prin prisma prevederilor art. 24 alin. (2) Codul
Familiei, invocă că soții Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia urmează să restituie
în mod solidar suma împrumutată.

Reclamanta Iovu Ala solicită de a încasa de la Cepraga Natalia în folosul acesteia, a sumei de 6580 euro, precum și a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat în sumă de 3515 lei și alte cheltuieli judiciare, la fel, reclamanta a solicitat recunoașterea pîrîtului, Cepraga Vitalie, în calitate de debitor solidar a obligațiunii soției Cepraga Natalia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014, a fost admisă acțiunea înaintată de către Iovu Ala, s-a încasat, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala, datoria în sumă de 6580 euro, totodată, s-a încasat, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala, cheltuielile de judecată în sumă de 1737 lei cu titlu de taxă de stat și 2500 lei, pentru asistență juridică, iar în total suma de 4237 lei, precum și cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 28, 30 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, a fost respins apelul declarat de Cepraga Vitalie și menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014.

La 03 iunie 2015, Cepraga Vitalie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată de către Iovu Ala să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, recurentul Cepraga Vitalie a invocat că decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 și hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014 sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu încălcarea esențială și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, cu aprecierea incompletă, subiectivă și unilaterală a probelor administrate.

La 29 iunie 2015, Iovu Ala a depus referință la recursul declarat de către Cepraga Vitalie, solicitînd declararea inadmisibilă a recursului declarat de către Cepraga Vitalie.

La 25 septembrie 2015, Cepraga Vitalie a depus supliment la recursul declarat la 03 iunie 2015, invocînd motive suplimentare privind admiterea cererii de recurs.

La 13 octombrie 2015, Iovu Ala a depus referință la suplimentul depus de Cepraga Vitalie la recursul declarat la 03 iunie 2015, solicitînd respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, judecînd recursul în limitele prevăzute de lege, consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, decizia instanței de apel și hotărîrea instanței de fond urmează a fi casate parțial, în partea încasării, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul

lui Iovu Ala a datoriei în sumă de 6580 euro, pronunțând în această parte o nouă hotărîre de respingere a pretențiilor înaintate de către Iovu Ala.

În conformitate cu art. 445 alin. (1), lit. b) Cod de Procedură Civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărîre.

Înaintînd prezenta acțiune în judecată împotriva lui Cepraga Natalia și Cepraga Vitalie, Iovu Ala, a solicitat de a încasa de la Cepraga Natalia în folosul acesteia suma împrumutului de 6580 euro, cheltuielile de judecată în sumă de 3515 lei cu titlu de taxă de stat și alte cheltuieli judiciare, precum și recunoașterea pîrîtului Cepraga Vitalie în calitate de debitor solidar a obligațiunii soției Cepraga Natalia.

Judecînd pricina în cauză, prima instanță a admis acțiunea înaintată de către Iovu Ala, a încasat, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala, datoria în sumă de 6580 euro, totodată, a încasat, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala, cheltuielile de judecată în sumă de 1737 lei cu titlu de taxă de stat și 2500 lei, pentru asistență juridică, iar în total suma de 4237 lei, precum și cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 28, 30 lei.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de Cepraga Vitalie, instanța de apel a ajuns la concluzia respingerii apelului și menținerii fără modificări a hotărîrii pronunțate de instanța de fond.

Colegiul, examinînd legalitatea hotărîrilor judecătorești atacate, fără a administra noi dovezi, consideră că instanțele judecătorești neîntemeiat au admis acțiunea reclamantei Iovu Ala privind recunoașterea pîrîtului Cepraga Vitalie în calitate de debitor solidar a obligațiunii soției Cepraga Natalia și eronat a încasat, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala, datoria în sumă de 6580 euro.

Privitor la pretenția reclamantei, Iovu Ala, privind încasarea de la Cepraga Natalia în folosul acesteia a sumei împrumutului de 6580 euro, cheltuielile de judecată în sumă de 3515 lei cu titlu de taxă de stat și alte cheltuieli judiciare, instanța de recurs o consideră întemeiată, din următoarele considerente.

Prin recipisa din 20 iulie 2012, se atestă cu certitudine că Cepraga Natalia, în calitate de împrumutător, a primit de la Iovu Ala, în calitate de împrumutat, suma de 6580 euro și s-a obligat să restituie împrumutul integral pînă la data de 20 iulie 2013(f.d. 6).

Conform art. 867 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Astfel, contractul încheiat între recurent și intimat se consideră valabil din momentul transmiterii banilor.

Momentul transmiterii banilor în baza unui contract de împrumut urmează a fi stabilit de părțile contractuale, deoarece în cazul în care în contract este expres prevăzută transmiterea banilor pînă la încheierea lui sau în momentul încheierii lui, contractul în cauză servește drept dovadă de transmitere a banilor, iar în cazul în care în contract este stipulată transmiterea banilor la data încheierii lui, fără stipularea momentului transmiterii banilor, părțile sunt obligate să prezinte probe referitor la transmiterea banilor.

Respectiv, din conținutul recipisei reiese că Cepraga Natalia a primit de la Iovu Ala, în calitate de împrumutat, suma de 6580 euro, în momentul încheierii lui.

Reieșind din cele menționate, instanța de recurs, reține că, la caz, faptul transmiterii banilor către Cepraga Natalia nu urmează a fi dovedit prin probe scrise de către Iovu Ala, deoarece contractul în cauză servește drept dovadă de transmitere a banilor.

Mai mult ca atît, conform art. 60 alin. (2) Cod de procedură civilă, pîrîtul este în drept să recunoască acțiunea și la caz, pîrîta Cepraga Natalia și-a realizat acest drept.

Conform art. 212 alin.(5) Cod de procedură civilă, în cazul recunoașterii acțiunii de către pîrît și admiterea ei de către instanță, se pronunță o hotărîre de admitere a pretențiilor reclamantului.

Din materialele dosarului se atestă cu certitudine că Cepraga Natalia a recunoscut acțiunea înaintată de către Iovu Ala ca întemeiată și fondată, solicitînd în acest sens, admiterea acesteia(f.d. 33).

Astfel, raportînd materialele dosarului la prevederile normelor legale citate *supra*, Colegiul consideră întemeiată pretenția reclamantei Iovu Ala privind încasarea de la Cepraga Natalia în folosul acesteia a sumei împrumutului de 6580 euro.

Însă, referitor la pretenția reclamantei Iovu Ala privind recunoașterea pîrîtului Cepraga Vitalie în calitate de debitor solidar a obligațiunii soției Cepraga Natalia, instanța de recurs o consideră neîntemeiată, din următoarele considerente.

Conform art. 24 alin. (2) Codul Familiei, soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvîrșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, instanța de recurs, menționează că în cazul în care există probe veridice că unul dintre soți nu a știut că a fost încheiat un contract de împrumut de către alt soț și banii împrumutați nu au fost folosiți pentru necesitățile comune, responsabilitatea restituirii împrumutului va reveni numai soțului care a încheiat contractul de împrumut.

Prin prisma prevederilor legale citate *supra*, instanța de recurs reține că, la materialele dosarului nu există careva probe care să ateste faptul că Cepraga Vitalie cunoștea despre existența contractului de împrumut încheiat între Cepraga Natalia și Ceropita Aliona, precum și că această sumă a fost utilizată întru sporirea patrimoniului comun al soților, după cum sugerează prevederile legale suscitute.

Din contra, prin recipisa din 20 iulie 2012, se atestă cu certitudine că împrumutul în sumă de 6580 euro a fost contractat de către Cepraga Natalia, de la Iovu Ala prin intermediul lui Ceropita Aliona(f.d. 6).

Astfel, Cepraga Vitalie nu a fost parte la contractul de împrumut enunțat și nu și-a dat expres consimțământul la încheierea acestuia.

Mai mult ca atât, din declarațiile martorilor Ceropita Aliona și Chirstea Aliona, se atestă că, la 20 iulie 2012, Cepraga Vitalie nu era în birou în timpul transmiterii banilor(f.d. 43-46).

Totodată, Colegiul reține că instanțele judecătorești neîntemeiat au reținut că Cepraga Vitalie a folosit, întru depunerea pe contul său deschis la Banca Comercială Română Chișinău, anume banii care au fost împrumutați de către Cepraga Natalia de la Iovu Ala, or, la materialele dosarului nu se atestă careva probe, în sensul art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, care să confirme concluziile reținute de instanțele judecătorești.

În acest context, instanța de recurs conchide că hotărârile judecătorești pronunțate în partea recunoașterii pîrîtului Cepraga Vitalie în calitate de debitor solidar a obligațiunii soției Cepraga Natalia sunt neîntemeiate, pronunțate cu încălcarea prevederilor normelor de drept material și procedural.

Conform art.94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Recurentul Cepraga Vitalie la declararea apelului a achitat suma de 200 lei, conform bonului de plată anexat la materialele dosarului (f.d.59), iar la declararea recursului împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015, acesta a achitat suma de 987 lei, conform bonului de plată anexat la materialele dosarului(f.d. 108).

Ținînd cont că instanța de recurs urmează să admită recursul declarat de Cepraga Vitalie, instanța de recurs va dispune și încasarea sumei în mărime de

1187 (o mie o sută optzeci și șapte) lei din contul lui Iovu Ala în beneficiul lui Cepraga Vitalie cu titlu de cheltuieli de judecată.

Având în vedere faptul că, hotărârile instanțelor de judecată au fost emise în contradicție cu prevederile normelor de drept material și procedural, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa hotărârile judecătorești în partea încasării, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala a datoriei în sumă de 6580 euro și de a emite în această parte, o nouă hotărâre, privind respingerea pretențiilor înaintate de către Iovu Ala împotriva lui Cepraga Vitalie privind recunoașterea lui în calitate de debitor solidar al obligațiunii soției Cepraga Natalia.

În conformitate cu art. art. 444, 445 alin. (1), lit.b) 445 alin.(3) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cepraga Vitalie.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 și hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014, în partea încasării, în mod solidar, de la Cepraga Vitalie și Cepraga Natalia în beneficiul lui Iovu Ala a datoriei în sumă de 6580 euro, a cheltuielilor de judecată în sumă de 4237 lei și a cheltuielilor de înștiințare și chemare a părților în judecată prin intermediul scrisorilor recomandate în sumă de 28, 30 lei, se emite în această parte, o nouă hotărâre prin care se respinge pretenția înaintată de Iovu Ala împotriva lui Cepraga Vitalie privind încasarea împrumutului în mod solidar.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2015 și hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 26 noiembrie 2014, se menține.

Se încasează din contul lui Iovu Ala în beneficiul lui Cepraga Vitalie suma de 1187 (o mie o sută optzeci și șapte) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Mardari

Tamara Chișca-Doneva

Elena Covalenco

Maria Ghervas